

Rubén Manuel Goldman - נעצר והועלם ביום 20.9.1976 בגיל 24.

תאריך לידה: 22.4.1952

אזרחות ארגנטינית – מס' זהות ...

CONADEP תיק מס' C 1647

האב: זיס גולדמן ז"ל.

האם: דורה אייזנשטיין גולדמן.

האח: דניאל גולדמן.

תיאור המקרה:

ב-20 בספטמבר 1976 בבוקר בעסק המשפחתי ברח' Obispo Ceballos מס' 82 בעיר קורדובה. נכנסו 3 אנשים למפעל ופנו אל גבי גולדמן, האם, ושאלו על ראובן. היא ענתה להם שהוא יצא, אך אני נמצא.

כאשר ראובן הגיע למפעל עם כלי רכב האנשים שחיכו לו הורידו אותו ממנו. מיד הכניסו אותו לרכב מדגם פיזו 504, ככל הנראה עם לוחית זיהוי של פרובינציה La Rioja. האיש שהיה עמו ברכב ברח ואחר כך רץ פנימה בבהלה. דניאל יצא החוצה והרכב כבר לא היה, אך טנדר משטרתי ללא לוחיות זיהוי חיפה עליהם בפינת הרחוב, ובתוכו היו אנשים לבושי מדים אך ללא תגי זיהוי. הם אמרו שדניאל נלקח לחקירה ויחזור בקרוב. באותה עת לא היה ידוע לנו על חטיפות המתרחשות במקום. מאז לא נודע עליו כלום. חיפשו גם את אשתו אך הצליחו להזהיר אותה והיא הסתתרה.

השערות לגבי מקום הקבורה:

בקרבת מחנה La Perla.

אנשים הקשורים למקרה:

חיילי הארמיה ה-3 בפיקודו של הגנרל Menéndez.

עדויות על הימצאו של ראובן במעצר:

אין

ע"פ EAAF היה במחנה La Perla ושהה שם פחות משבועיים מיום המעצר.

תיק מארכיון משרד החוץ (א"מ חצ 7119/47) – תקציר:

העתקי מסמכים שונים שהוגשו בבתי משפט בארגנטינה כולל תיאור של Habeas corpus שהוגש ביום 22 בספטמבר 1976, יומיים לאחר המעצר. המסמכים השונים הוגשו לשגרירות על ידי האם, גבי דורה אייזנשטיין דה גולדמן. ככל הנראה המסמכים הוגשו לאחר מספר שנים כי בעת החטיפה לא פנו לשגרירות בבקשה לעזרה.

בית משפט:

Juzgado Federal No. 3 de la Provincia de Córdoba. Causa Adolfo Pérez Esquivel y otros, s/presentación. Expediente 9481 "Juicio por la verdad".

עדות שנמסרה על ידי דניאל אלברטו גולדמן בשימוע בירושלים ביום 16.4.2001.

עירית קהאן - מתי עלית לארץ?

גולדמן - עליתי ב-17 ביולי 79. אתה אח של נעדר. בן כמה היית כאשר אירועים אלו התרחשו? המידע שלי הוא ממקור ראשון. אני הייתי בקרבת מקום. הייתי בן 28. כאשר האירוע התרחש הייתי באותה הכתובת וידוע לי בדיוק מה אירע.

קהאן - תספר לנו כל מה שאירע.

גולדמן - ... מדובר באחי. לאחר שאבי נפטר אנחנו עבדנו בעסק בקורדובה. אמא שלי הייתה במפעל. נכנסו 3 אנשים למפעל ופנו אליה והחלו לשאול על אחי. האנשים החלו לשאול על אחי. אמי ענתה להם שאחי יצא, אך אני נמצא.

עירית - האם אחיך היה פעיל באיזושהי תנועה ליברלית.

גולדמן - אחי היה פעיל בתקופת היותו סטודנט. אבי נפטר בשנת 70, אחי התחתן והחל בחיים חדשים. באותו יום, כאשר אחי הגיע עם הרכב האנשים שחיכו לו הורידו אותו מהרכב, לפי מיטב ידיעתנו, היה קיוסק בקרבת מקום, סופר לנו שהספיק רק להרים ידיים, הוציא צרור מפתחות, כנראה של המפעל או של הבית. הוא זרק את הצרור, הכניסו אותו לרכב פיזו 504, ככל הנראה של פרובינציה אחרת. הבן אדם שהיה עמו רץ פנימה בבהלה, וכן אני יצאתי החוצה וכאשר יצאתי הרכב כבר לא היה, אך טנדר משטרתי חיפה עליהם בפינת הרחוב. היינו מספר 80 ועוד כ-20 מטר משם הייתה פינה כאשר במקום זה עמד הטנדר ללא כל לוחית זיהוי, וכן האנשים היו לבושי מדים אך ללא תגי זיהוי. הם אמרו שהאח נלקח לחקירה ויחזור בקרוב.

קהאן - כאשר הרכב הגיע האם הייתם מודעים לחטיפות המתרחשות?

גולדמן - לא היה ידוע לנו על חטיפות. ידענו ושמענו על הנושא, אך לא הוזהרנו ולא חשבנו. דבר ראשון ניסינו למצוא את אשתו אשר עבדה במשרד אדריכלות בקורדובה. נאמר לנו שהאנשים הגיעו אל מקום עבודתה, אך היא באותו הזמן הייתה מחוץ למשרד. כמו כן מנהל המשרד ביקש מעובדים שיצאו לרחוב ובמידה ויפגשו אותה יעדכנו אותה שבאו לחפשה. כאשר הבנו שאשתו אינה נמצאת בסכנה ניסינו לברר מה ניתן לעשות. לי היו קשרים עם מישהו משמשטרה הפדראלית. לא זכור לי שמו. באנו אליו בצהריים ואמר לנו שביכולתו למסור רק דבר אחד – שהאח לא נצמא בידם. הוא דרש שנפגש במסעדה ונאמר שלהם לא ידוע על האח. ניסינו לברר בכל דרך אפשרית כגון הכנסייה. הכנסייה הייתה אוזן קשבת למתרחש. כרגע לא זכור לי מי הם הגורמים הפעילים בכנסייה. בין כל הדברים שעשינו בימים הראשונים, כיוון שהיינו בקורדובה, 700 ק"מ מבואנוס איירס. פנינו לדאיי"א אך לא קיבלנו שום עזרה מהם וביקשו כמו כן שלא נפנה אליהם שוב. גולדברג הוא האדם שפנינו אליו אך הוא נפטר.

קהאן - כל הדבר התרחש ב-76 ואתה עלית לארץ ב-79. עם הגעתכם לישראל פסקו פעולות החיפושים?

גולדברג - הדבר לא כך משום שאשתו נשארה בארגנטינה. בזמנו הייתה בקורדובה אווירה של טרור, כל המשפחות אשר נחשבו לחברים התנכרו לנו, ולא הצלחנו לקבל תשובה או עזרה לגבי גיסתי באם יש באפשרותנו להוציא אותה מקורדובה. אנשים כגון לקוחות של המפעל הם היו אלה שהציעו את עצמם לעזור לנו. כאשר היא הגיעה למקום בטוח החלטנו להעבירה לבואנוס איירס היכן שקל יותר להעלים. כעבור 3 ימים הוצאה מקורדובה לבואנוס איירס במטוס. האנשים שבאו לקראתנו היו כולם גויים.

קהאן - כיצד אתה מסביר שהגויים הם אלו שעזרו ולא היהודים?

גולדמן - אני לא הסתכלי על מי מושיט לנו עזרה באם יהודי או גוי, אלא מה שהיה חשוב הייתה העזרה.

קהאן - האם ארגוני השמאל חיפשו אחריה או זיהו אותה?

גולדמן - יש עיתון בבואנוס איירס Pagina 12 'פאחינה דוסה' שהוא מעין עיתון מהשמאל הדמוקרטי והיא סיכמה עמם שפעם בשנה ביום 20 בספטמבר תופיע מודעה על החטיפה. היא עדיין חיה בבואנוס איירס.

קהאן - כאשר הבנתם שהאח אינו בין החיים, ברור שמהו נגמר. האם ניסיתם למצוא את גופתו? גולדמן - לא. ישנם כמה היבטים. אנו מחפשים כל הזמן. לי אישית לקח המון זמן להגיד בקול רם שאחי אינו בחיים. לא זכור לי באיזו שנה התחלפה הממשלה. בשנת 81/82 חזרתי לארגנטינה. היה בקורדובה מפקד צבאי, גנרל מננדז, והיה לו מחנה ריכוז בשם 'לה פרלה'. המקום היה

מפחיד. תיארונו לעצמנו שכל האנשים שנחטפו סביר להניח נלקחו למחנה ריכוז זה. כאשר חזרתם לארגנטינה המחנה הפך למעין מגרש ירוק ופסטורלי. עד היום אנו חשים בכאב.

קהאן- האם נתתם עדות בפני ועדה כלשהי בנושא זה?
גולדמן - לא, אצטרך לשאול את אמי באם היא נתנה עדות כלשהי.
כאשר עליתי לארץ הייתי נשוי עם שני ילדים. אמי ואחותי נשארו בארגנטינה. כאשר אמי עלתה לארץ היא נאלצה לעבור טיפול פסיכיאטרי. הפסיכיאטר שטיפל בה מצא את הדרך להקל עליה ולעזור לה להתחיל בחיים חדשים בארץ.

אביבי - מה גורם לכם להגיד שאחייך היה בידי הארמיה ה-3?
גולדמן - אני טוען זאת משום שהארמיה ה-3 הייתה בעלת הבית של כל המתרחש בקורדובה.
החונטה הצבאית - מי שמשל על האזור היה הגנרל מננדז. רכב משטרתי ללא לוחית זיהוי - לא הייתה בעיה למצוא רכב או להסתיר את הזהות.
אחותי נמצאת בארגנטינה, יש לה בת וממשיכה בחייה.

קאופמן- המשטרה הייתה באזור בכדי לדאוג שהדבר יתבצע ללא כל תקלות. האם שמעת במהלך החיפוש התבטאות של גנרל מננדז בנושא היהודים?
גולדמן - לא, לא שמעתי במילים מפורשות. מאחורי המילים שהשמיע בתקשורת אפשר היה להסיק מסקנות. אך לא אמר דבר מפורשות.

קאופמן - האם שמעת שמות של אנשים אחרים בקרב צבאו של גנרל מננדז על חיפוש אחר אנשים אחרים?
גולמן - לא, לא שמעתי ולא זכור לי. עד לאירוע החטיפה, שמענו על תופעה זו, אך ברגע שהדבר קרה לנו, לא חשבתי באם הגנרל הוא אדם טוב או לא, מה שהיה חשוב לנו הוא לפעול כמה שיותר מהר בכדי לקבל פרטים על אחי.

קאופמן - מכיוון שמננדז בחיים - ברצוננו לדעת עד כמה היה מעורב בכדי שנוכל למקד את הדבר. גולדמן - ידוע לי שהאנשים הגיעו לביתה של גיטתי והמתינו לה כיום וחצי.

יעל פרסמן - רציתי לשאול אותך על אווירת הטרור שאתה מדבר עליה.
גולדמן - זה שאנשים לא שואלים שאלות ומתרחקים ממכרים, הדבר הוא כתוצאה מן המתרחש. אווירת הטרור באה לידי ביטוי במחסומי משטרה, היו עוצרים אותנו ברחוב ובאם היינו עוברים את הבדיקה של המשטרה אז היינו ממשיכים.

פרסמן - אתה ואחרים הייתם בתחושה שהדבר יכול לקרות בכל רגע נתון?
גולדמן - אני עליתי ב-79 וראיתי בארץ חיילים ומשטרה, אך נוכחות הצבא - לקח לי לעכל שחיילים אלה הם מהצד שלי. לי הייתה תדמית שבאה בעקבות האווירה בארגנטינה שמדובר היה בנו ובהם (משטרה/צבא).

פרסמן - כאשר באו 3 האנשים ולקחו את אחייך האם הבנתם מי הם ומדוע באים אליו? האם אמך הבינה מי הם?
גולדמן - העסק שלנו היה בעל ממדים בינוניים, היו לנו כ-70 עובדים, מגוון הלקוחות היה רחב. בשעות העבודה הייתה תנועה רבה של מגוון אנשים.

פרסמן - מתי הבנת שמדובר בחטיפה?
גולדמן - ברגע שיצאתי וראיתי שאין שום לוחית זיהוי על הרכב וכמו כן על הרכב לא הייתה שום כתובת שמדובר במשטרה. האנשים היו לבושים במדים ולכן הבנתי שמדובר בשוטרים. העובד שהיה עם אחי והאישה מהקיוסק הם אלו שסיפרו לי ותיארו בפני איזה סוג רכב ולאיוז פרובינציה שייכת.

פרסמן - האם הבנתם מדוע נלקח?
גולדמן - לא, אנחנו רק רצינו אותו חזרה. אנחנו ידענו על פעילותו. פעילותו במרכז השמאל ובארגון הסטודנטים. ידענו שהוא פעיל. אין מדובר בפשע. הפעילות יכולה להיות כנגד השלטון, הממשל, באם עבר עברות כלשהן - בשביל זה קיים בית המשפט. אך החטיפה רחוקה ממעשים אלו. ברגע שהמוח קולט את הדבר- חשוב היה לי לאתר אותו לקבל עליו מידע וכן לאתר כמו כן את אשתו. דבר אחד הצלחתי. לאחר האירוע, ברור היה לי שכולנו היינו במעקב.

פרסמן - האם נעשו חקירות בנושא? האם פניתם למוסד כלשהו שיעזור לכם.
גולדמן – פנינו למשטרה הפדראלית, לא חשבנו לגשת לשגרירות כלשהי.

אלקס בן צבי - איך נסעת לארגנטינה?
גולדמן- כאשר נסעתי לארגנטינה נסעתי עם הדרכון הארגנטינאי, ושם כמו כן חידשתי את הדרכון.

קהאן - האם קיבלתם מידע כלשהו על כיצד מת.
גולדמן - לא. ישנם כמה פרטים, ולפי מה ששמעתי, הם דיברו עם מישהו שכמו כן היה אסיר, וכאשר הם הגיעו למקום, העצורים הקודמים כבר לא היו. אני מניח שמדובר באותו מקום משום שלשם כולם נלקחו.

אפרים זדוף - כאשר חזרת לארגנטינה לא הייתה לך שום בעיה, הצלחת למכור את הנכסים. החבר שהיה עם אחיך האם הוא העיד בפני מישהו?
גולדמן- הפחד שלו היה גדול. הוא הוצא מן הרכב. אנחנו רשמנו את שמו בכל המסמכים שמלאנו, הוא מופיע כעד, אני סבור שאין ביכולתו לזהות במי מדובר.

זדוף - החבר והאישה בקיוסק הם שני האנשים היחידים שהיו עדים לאירוע?
גולדמן - כל העניין לקח 5 דקות אך שניהם היו עדי ראייה.

זדוף - לגבי אפשרות לקבל עדות מגיסתך, אני מבקש בשם הוועדה לארגן זאת. לוועדה אין בעיה להגיע למקום. אני קיבלתי מידע מבואנוס איירס לגבי אזורים שבהם נקברו אנשים. יש המון דרכים שבהם ניתן לזהות את הגופות, לצורך זה נחוץ מדגם דם של הדני"א בכדי לזהות את האת.